

Nebeška svatba.

Narodna.

O kakšen trošt in veselje
vživa moje srce,
ko vem, da za nebesa je
Bog večni vstvaril me;
kristijani zvoljeni,
mi smo ja vsi povabljeni
k tej nebeški svatovš'ni,
ki se bo tam obhajala
in bo večno trajala.

Mogoče zapopasti ni
nebeško veseljé,
obličje božje gledati
brez konca na vselé;
to nebeško glorijo
angelci lepo pojejo
ino Boga hvalijo;
ta angelski veseli glas
rajska godba bo za nas.

Za oblačilo svatovsko
skrbimo vsak čas,
da Bog v zúnanjo temó
ne bo zavrgel nas;
križe trpimo voljnó,
služimo Bogu zvestó,
ker sedaj je čas za to,
da dobrih del se bomo vsi
kdaj v nebesih svetili.

Skrbimo in čuvajmo
pripravljeni vsak čas,
ker morebiti v kratkem bo
poklical Jezus nas;
Če v pobožnosti živim,
se tudi umreti ne bojim,
se plačila veselim;
ko me bo Jezus k sebi vzel,
bom na večno z njim vesel.

Dokler na tem svetu živim,
o Jezus, prosim te,
da zmiraj prav zvestó držim

zapovedi tvojé,
da vreden bom te milosti,
pri tej nebeški svatovš'ni
te sladkosti vzívati,
katere si pripravil nam,
svojim vsem služabnikom.